

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Šárkou Henzlovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce: MUDr. Z██████ H██████ nar. ████████, bytem ██████████ zastoupeného JUDr. Vladimírem Trnavským, Ph.D., advokátem se sídlem Masarykovo nám. 6/5, 733 01, Karviná – Fryštát, proti žalované: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10, Praha 2, o zaplacení 3.000.000,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci 400.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % od 10. 1. 2015 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba o zaplacení 2.600.000 Kč s příslušenstvím a úrok z prodlení z částky 400.000 Kč za období 9. 1. 2015 ve výši 8,05 % se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 36.812,- Kč k rukám jeho právního zástupce do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou domáhá zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou mu v důsledku zahájeného trestního stíhání pro skutek, který byl následně ve zprošťujícím rozsudku označen, že není trestním činem. Svou žalobu odůvodnil tím, že ve věci vedené u *Krajského soudu v Ostravě* pod spis. zn. ██████████ byl žalobce zproštěn obžaloby za trestní čin podle § 250 ods. 2 trestního zákona, když předtím byl *Okresním soudem v Karviné* pod spis. zn. ██████████ uznán vinným. Pracoval v té době ve zdravotním středisku jako praktický lékař, celé trestní stíhání trvalo tři roky, skončilo zprošťujícím rozsudkem, avšak žalobci vznikla nemajetková újma v souvislosti s tímto trestním stíháním. V souvislosti s trestním stíháním přišel jako posudkový lékař o řadu pacientů i po skončení

trestního stíhání musel čelit otevřeným narážkám, celá odborná veřejnost se dozvěděla o tom, že žalobce je trestně stíhán, žalobce vykonával řadu funkcí v souvislosti se svou lékařskou praxí. V důsledku trestního stíhání propukla u žalobce vážná nemoc.

Žalovaná nesouhlasila se žalobou, nesouhlasila s tím, aby byla povinna zaplatit jakoukoli finanční částku za trestní stíhání, konstatovala omluvu, kterou považuje za dostatečné zadostiučinění s odkazem na rozhodnutí *Nejvyššího soudu* například 30 Cdo 2555/2010 nebo 30 Cdo 4280/2011. Uvedla také, že z důkazů nevyplývá, že byl odliv pacientů, profesní a společenská dehonestace v okruhu místního mysliveckého sdružení a sportovních střelců ani zásah do rodinné sféry žalobce.

Z trestního spisu *Okresního soudu v Karviné* [redacted] má soud prokázáno, že dne 3. 6. 2010 *Policie České republiky* zahájila úkonu trestního řízení pro trestní čin podvodů vůči [redacted] proti J. [redacted] O. [redacted], který úmyslně zatajil poskytovateli náhrady za ztrátu na výdělku, tedy společnosti [redacted] změnu svého zdravotního stavu, která nastala po operaci hlavy dne 29. 1. 2003, a po které by již neměl nárok na náhradu za ztrátu výdělku. Tak způsobil celkovou škodu ve výši 3.060.509 Kč. Trestní oznámení podal dne 25. 5. 2010 [redacted]. Do řízení se připojila *Kooperativa pojišťovna, a.s.* s náhradou škody ve výši 3.060.509 Kč. Usnesením ze dne 21. 6. 2010 bylo proti J. [redacted] O. [redacted] zahájeno trestní stíhání pro spáchání trestného činu podvodu podle § 250 ods. 1 a ods. 3 písm. b) trestního zákona. Proti žalobci bylo vzneseno obvinění usnesením ze dne 14. 2. 2011 pro spáchání trestného činu pomoc k trestnému činu podvod podle § 10 ods. 1 písm. c) trestního zákona k § 250 ods. 1 a odst. 3 písm. b) trestního zákona, kterého se měl dopustit tím, že od 28. 2. 2003 do 7. 1. 2009 v [redacted] [redacted] jako [redacted] J. [redacted] O. [redacted] přestože věděl o tom, že J. [redacted] O. [redacted] prodělal dne [redacted] [redacted] a tedy došlo ke změně jeho zdravotního stavu, po které by již neměl nárok na vyplácení náhrady za ztrátu výdělku v souvislosti s jeho pracovním úrazem z roku 1996, každoročně v letech 2003 až 2008 vystavoval potvrzení o zdravotním stavu s nesprávnými údaji o jeho zdravotním stavu, čímž J. [redacted] O. [redacted] umožnil neoprávněně pobírat uvedenou náhradu za ztrátu na výdělku, přičemž za období let 2003 až 2009 mu byla neprávem refundována pojišťovnou *Kooperativa pojišťovna, a.s.* z prostředků zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání částka ve výši 2.637.957 Kč. Sdělení obvinění si žalobce vyzvedl 17. 2. 2011. Proti usnesení podal žalobce stížnost, která byla státní zástupkyní *Okresního státního zastupitelství v Karviné* dne 7. 3. 2011 zamítnuta, neboť není důvodná. Dne 10. 3. 2011 byl žalobce vyslechnut, již v souvislosti se zahájením trestního stíhání pana O. [redacted] byl žalobce jako svědek vyslechnut policií. Ve věci trestního stíhání byl přibrán znalec pro podezření, že by obviněný O. [redacted] mohl poskytnout žalobci, který by mohl přijmout nespecifikovaný úplatek v blíže nezjištěném dni v určitém období, je třeba prošetřit tuto možnost, což vyplývá z listiny ze dne 17. 1. 2011 číslo listu 189 trestního spisu. Žalobce nemá záznam v rejstříku trestů (viz číslo listu 195 trestního spisu). Dne 22. 4. 2011 policie podává návrh na obžalobu, proti rozsudku podali oba obžalovaní odvolání, odvolání podala i státní zástupkyně. *Krajský soud v Ostravě* dne 10. 2. 2014 při hlavním veřejném zasedání rozhodl za účasti žalobce a zprostil oba obžalované obžaloby s tím, že v žalobním návrhu označený skutek není trestním činem. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 2. 2014. Dne 7. 7. 2014 uplatnil žalobce nárok na předběžné projednání jeho žádosti o přiznání zadostiučinění u žalované. Dne 8. 1. 2015 žalovaná zaslala žalobci negativní stanovisko, pokud se týká zaplacení peněžní částky, konstatovala porušení práva a vyslovila omluvu za nezákonné trestní stíhání. Z účastnické výpovědi žalobce má soud prokázáno, že vlastně trestní oznámení otevřel nejprve jeho syn, který má stejné jméno, a protože jméno nebylo odlišeno titulem, přečetl si obvinění, zavolal

mu, žalobce ho musel ujišťovat o tom, že neprovedl žádný závažný trestní čin a nic, za co by se musel za něj, jako za tátu stydět. Po zahájení trestního stíhání, které vešlo ve známost, jak na jeho pracovišti, tak na všech pracovištích, kde působil. Žalobce pracoval jako OSVČ, byl zvolen jako [REDAKCE]. Po zahájení trestního stíhání chtěl složit funkci, byla prošetřována provinění žalobce, potom bylo rozhodnuto, že budou ctít presumpci nevin, a že vyčkají konečného rozhodnutí soudu. Dále musel předstoupit před akreditační komisi *Ministerstva zdravotnictví* pro obor [REDAKCE] kde byl jmenován do komise, také předsedovi komise musel sdělit, že je trestně stíhán, a jestli to bude mít nějaký vliv, jestli se má zdržet nějakého hlasování, aby potom nebylo zpochybněno v případě jeho odsouzení. Tady se cítil velmi potupen. I když i tady ctíli presumpci nevin, zůstal ve funkci s tím, že se bude dále sledovat, jak bude probíhat a dopadne trestní řízení. Od *Ministerstva zdravotnictví* měl akreditaci, že může školit mladé lékaře v oboru, ale pokud byl trestně stíhán, nemohl si toto dovolit, neboť v případě jeho odsouzení by celá školící praxe tohoto lékaře nemohla být započítána. Jeho věc byla také probírána v časopise [REDAKCE] což je celorepublikový odborný časopis, kde byl popsán případ žalobce. Žalobce je dále členem [REDAKCE] která vydává časopis, ale tento časopis čtou i jiní, například ti, co mají za povinnost nasmlouvat nějaké lékaře na pracovní činnost, a pokud si přečtou v lékařství seznam a jméno žalobce s tím, že je trestně stíhán, tak vzhledem k tomu že i v lékařství existuje konkurence, vyberou si raději nějakého, který nemá tuto minulost. Sám osobně ví o dvou firmách, kde přišel kvůli tomuto článku o smlouvu. V důsledku trestního stíhání mu také byl odebrán zbrojní průkaz, pokud by držel zbraň, musel by odevzdat i tuto zbraň. Je členem mysliveckého sdružení a chodil na hony, na posed, aby si vyčistil hlavu, toto byl jeho druh relaxace a vzhledem k tomu, že vlastně nemohl chodit na hony ani provádět aktivity v rámci mysliveckého sdružení, nemohl ani v tomto těžkém období nějakým způsobem vypnout a odreagovat se, takže se svými psychickými i fyzickými následky, které toto trestní stíhání mělo, se musel vyrovnávat jinak. Musel brát antidepresiva a chodil na neurologii, v souvislosti s trestním stíháním se u něj objevila závažná nemoc roztroušená skleróza. Ví to zcela přesně, neboť předtím byl na vyšetření, kde měl nález mozku zcela negativní. Od některých smluvních partnerů dostal výpovědi, konkrétně od společnosti [REDAKCE], což je lukrativní smluvní partner, přišel asi o 400 pacientů, v souvislosti s touto výpovědí, ale i v souvislosti s trestním stíháním, kdy se ho pacienti ptali, jestli bude odsouzen, jestli půjde do vězení a někteří mu zkrátka dali najevo, že nechtějí, aby je léčil jako trestně stíháný, a tak tedy přišel o spoustu pacientů. Také v místě bydliště se brzy rozneslo to, že proti němu je trestní stíhání a poté kdy byl odsouzen nikoli však pravomocně, že bude platit vysokou škodu, a tak se ho ptali sousedé, jestli bude prodávat dům, když bude muset zaplatit tak vysokou škodu. Žalobce, i když rozhodnutí nebylo pravomocné, převedl svou lékařskou praxi, založil s.r.o., a poté vlastně přestal provozovat i tuto činnost a ucházel se o zaměstnání jako už zaměstnanec. Jeho syn byl dospělý, v té době ucházel se o zaměstnání, když přišel na [REDAKCE] zeptat se, jestli by pro něj neměli nějaké zaměstnání, byl odmítnut s tím, že by bylo nevhodné, aby zaměstnávali syna lékaře, který je trestně stíhán. Manželka žalobce pak po nějaké době mu řekla, že se změnil, aby se sebou něco dělal, že se s ním nedá žít, neboť byl takový malátný, když bral antidepresiva, vlastně s manželkou předtím jezdili na výlety, pak už ne, přestal chodit do lesa, vlastně mu to zničilo veškerou kariéru, kterou budoval dosud, před tím nebyl nikdy trestně stíhán, byl tedy bezúhonný. Jeho dcera tehdy chodila na základní školu, byla v [REDAKCE] třídě. Takže samotné trestní stíhání bylo velmi nepříjemné a gradovalo to, když byl, i když nepravomocně ale odsouzen, tak dokonce i jeden z kolegů se zeptal, jestli nebude prodávat ordinaci, když vlastně je odsouzený, že stejně nebude moci vykonávat tu činnost.

Skutečnosti, které žalobce uvedl ve své účastnické výpovědi, korespondují s příloženými listinnými důkazy, ze kterých má soud prokázány následující skutečnosti:

- Ze sdělení *Policie České republiky* ze dne 7. 12. 2015, že *Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje* rozhodlo o zajištění zbrojního průkazu MUDr. Z. H. a podle § 57 ods. 1 zákona o zbraních (podle kterého příslušný útvar policie může rozhodnout o zajištění zbraně, střeliva, zakázaného doplňku zbraně, zbrojního průkazu, průkazu zbraně nebo zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, jestliže proti držiteli zbrojního průkazu nebo zbrojního průvodního listu bylo zahájeno trestní stíhání pro trestné činy uvedené v § 22 ods. 1). Uvedený zbrojní průkaz si žalobce převzal osobně dne 2. 4. 2004.
- Rozhodnutí *Ministerstva zdravotnictví České republiky* ze dne [redacted] byla žalobci udělena akreditace praktického lékařství pro dospělé s platností akreditace 6 let.
- Dne 1. 10. 2010 byl žalobce pověřen [redacted] [redacted] platností do 1. 10 2011.
- S účinností od 1. 4. 2010 byl *Ministerstvem zdravotnictví* jmenován členem akreditační komise pro [redacted]
- Z potvrzení *České lékařské komory* ze dne 5. 1. 2016 má soud prokázáno, že žalobce byl zvolen do [redacted] v roce 2010 na dobu pěti let, dne 17. 2 2015 byl znovu zvolen na okresním shromáždění lékařů okresního sdružení lékařů *České lékařské komory* do [redacted] na další pětileté období.
- Článek v časopise [redacted] na který žalobce poukazoval je z [redacted], název článku je: [redacted]. Článek popisuje celý případ žalobce a jeho pacienta, tak jak ho popsal žalobce, jak vyplývá z trestního spisu, který končí výzvou k zamyšlení se, aby nedošla celá věc až tak daleko, že soudy budou trestat lékaře za své odborné názory.
- Žalobce pak předložil soudu několik zdravotních zpráv, ze kterých soud učinil toto zjištění. Zprávy jsou z [redacted] [redacted] Žalobce onemocněl nebo u něj bylo diagnostikováno onemocnění [redacted] [redacted] dne 30. 3. 2011, tedy několik dnů po zahájení trestního stíhání s tím, že MUDr. Zapletalová Olga uvedla, že projevy onemocnění jsou podmíněny vyvolávajícími faktory, které znamenají pro organismus člověka jistou zátěž, patří sem také vysoké duševní napětí - stres a lze tvrdit, že zahájení trestního stíhání lékaře s 20letou praxí vyvolá obrovské duševní napětí, stres, rozkolísání křehké imunitní rovnováhy, možnost zhoršení základního onemocnění a [redacted]. Žalobce označil toto onemocnění jako [redacted]. Z této zprávy vyplývá pro soud to, že u žalobce propukla tato nemoc v souvislosti se zahájením trestního stíhání.
- Z listiny ze dne 26. 6. 2013 má soud prokázáno, že společnost [redacted] dala žalobci výpověď ze „*Smlouvy o poskytování pracovně lékařských služeb*“ ze dne 27. 12. 2012 s výpovědní lhůtou ke dni 31. 8. 2013.

- Dne 27. 5. 2013 dala výpověď společnost [REDAKCE] ze „Smlouvy o pronájmu nebytových prostor“ ze dne 12. 11. 2004 zdravotní středisko na lokalitě [REDAKCE]
- Dne 5. 12. 2011 společnost [REDAKCE] vypověděla „Smlouvu o zajišťování závodní preventivní péče“ ze dne 26. 3. 2008, a to ke dni 31. 3. 2012.

Krajský soud v Ostravě ve svém rozhodnutí ze dne 10. 2. 2014 uvedl, že ani jeden z důkazů, který by potvrzoval domněnku, že žalobce zamlčel, že obviněný J. [REDAKCE] O. [REDAKCE] prodělal epileptický záchvat, pro který byl hospitalizován a následně u něho byl diagnostikován [REDAKCE], nebyl předložen a tento důkaz nebyl a neměla k dispozici policie ani státní zástupce při podání obvinění ani soud prvního stupně. Dále uvedl, že nebylo žádným důkazem prokázáno, že by došlo k vzájemné dohodě mezi obžalovanými, tedy závěr okresního soudu, který je obsažen v skutkových větech napadeného rozsudku, není ničím podložen. Navíc znalci, kteří posuzovali zdravotní stav J. [REDAKCE] O. [REDAKCE] uvedli, že se u něj nejednalo o chronické onemocnění, tedy žalobce pokud vyplňoval ne zcela konkrétní formulář předložený *Kooperativou pojišťovnou, a.s.*, která se připojila k trestnímu stíhání, nevypověděl nepravdivě, naopak vypověděl zcela po pravdě, tedy krajský soud zprostil oba obžalované obžaloby se závěrem, že v žalobním návrhu označený skutek není trestním činem a navíc uvedl, že vlastně neexistoval žádný důkaz o spáchání trestného činu žalobce.

Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 5 písm. b) zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.

Podle ustanovení § 7 z.č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.

Podle ustanovení § 8 z.č. 82/1998 Sb., (1) nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

(2) Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.

(3) Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje, takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení.

Podle § 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu

nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle § 31a odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmou. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož zákonného ustanovení v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k

- a) celkové délce řízení,
- b) složitosti řízení,
- c) jednání poškozeného, který přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení,
- d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a
- e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Proti žalobci bylo vedeno nezákonné trestní stíhání, které nemělo být vůbec zahájeno, neboť policie ani státní zástupce neměl dostatek důkazů pro to, aby vůbec bylo sděleno obvinění nebo byla dokonce podána obžaloba. Nicméně soud prvního stupně založil své odsuzující rozhodnutí na základě domněnky o spáchání trestného činu ze strany žalobce, který měl nepravdivě vyplnit jakýsi formulář, který předložila *Kooperativa pojišťovna, a.s.* Již v přípravném řízení měla policie k dispozici znalecké posudky, ze kterých vyplynulo, tak jak uvedl *Krajský soud v Ostravě*, že žalobce nepochybil, když uvedl to, co do formuláře uvedl, tedy neuvedl žádná nepravdivá tvrzení. Také rozsudek krajského soudu jako soudu odvolacího zní tak, že trestní stíhání skončilo zprošťujícím rozsudkem z důvodu, že skutek uvedený v obžalobě není trestným činem. Proti žalobci bylo vydáno „ukázkové“ nezákonné rozhodnutí a žalobce má nárok na úhradu nemajetkové újmy.

Žalobce byl obviněn a posléze také obžalován a odsouzen soudem prvního stupně za trestný čin podvodu podle § 250 ods. 1 a 3 písm. b) trestního zákona platného v době posuzované trestné činnosti č. 140/1961 Sb., podle kterého hrozil žalobci trest odnětí svobody na dvě léta až osm let, tedy vysoká trestní sazba, když žalobci byla současně uložena povinnost zaplatit poškozené pojišťovně značnou škodu, a to více než 2.000.000. Kč. Žalobci tedy hrozil vysoký trest podle názoru soudu, délka řízení neodpovídala složitosti, soud ji považuje za nepřiměřeně dlouhou vzhledem k povaze trestného činu a k důkazům, které byly zjišťovány, i když byly vypracovány znalecké posudky, doba trvání tří let je nepřiměřeně dlouhá doba. Trestní stíhání mělo značný dopad na podnikání žalobce, kde se každodenně s touto skutečností musel potýkat. Především za velmi dlouhou dobu soud považuje období mezi rozhodnutím soudu prvního stupně /25. 5. 2013) do doby zprošťujícího rozsudku, téměř roční doba, kdy žalobce byl soudem prvního stupně odsouzen. V tomto období žalobce skončil s dlouholetou lékařskou praxí, přeměnil své podnikání na podnikání právnické osoby a posléze vlastně i se ucházel o zaměstnání jako řadový lékař. Dopady trestního stíhání do osobnostní sféry poškozeného soud spatřuje jako velmi významné, kdy žalobce vzhledem ke svému věku, dlouholeté praxi, bezúhonnosti byl obviněn a obžalován z trestného činu, který bezprostředně souvisí s jeho činností, která je zdrojem jeho příjmů, tj. jeho zaměstnáním. Žalobce vlastně okamžitě přišel o řadu pacientů z důvodu nedůvěry, některé organizace s ním

skončily spolupráci právě jako s praktickým lékařem a posudkovým lékařem, některé společnosti s ním naopak neuzavřely smlouvy. Žalobce jako činný člen organizací profesních v oboru lékařství čelil velmi nepříjemné situaci, kdy musel těmto institucím, které byly zřízeny na úrovni *Ministerstva zdravotnictví* a sdělit, že je trestně stíhán, zda může v těchto institucích dále fungovat, zda se může účastnit hlasování a rozhodování o věcech, které by později mohly být zpochybněny. Nemohl školit začínající lékaře, nemohl v klidu provádět svou přednáškovou činnost v souvislosti se svými funkcemi a všude tam, kde byl účasten a bylo velké shromáždění lidí z odborné veřejnosti, tedy lékařů, kteří o jeho případu věděli a neváhali dát mu najevo své stanovisko k celé věci, někteří ho dokonce slovně na celou věc upozorňovali a také se dotazovali na tuto trestní věc po odsuzujícím rozsudku, dokonce měli zájem o jeho praxi soukromou, toto pokračovalo také v místě bydliště, kdy sousedé se zajímali o to, zda bude prodávat svůj dům vzhledem k tomu, že bude muset zaplatit velkou částku jako škodu pojišťovně, takže dopady trestního stíhání do osobnostní sféry poškozeného jsou vysoké, soud je toho názoru, že poškozený, tedy žalobce bere zahájení trestního stíhání obzvláště úkorně, i když to tak žalobce přímo nenazval, ale soud je toho názoru, že trestní stíhání bylo zahájeno zjevně bezdůvodně, tedy zcela zbytečně se žalobce dostal do té situace.

K posouzení výše přiměřeného zadostiučinění za nezákonné trestní stíhání je soud toho názoru, že pouhé konstatování porušení práva v tomto případě nepostačuje, z výše uvedených důvodů. Zásah do osobnostní sféry žalobce je natolik vysoký, že je na místě přistoupit k peněžité náhradě. Zdejší soud např. ve věci 12 C 163/2013 a *Městský soud*, žalobkyni poskytl zadostiučinění za nezákonné trestní stíhání pro trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku ve stádiu pokusu, kdy byla žalobkyně zproštěna obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že se skutek pro nějž byla žalobkyně stíhána stal, tedy žalobkyně jako znalkyně byla zproštěna obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že se skutek pro nějž byla stíhána stal, u žalobce se jednalo o skutek který není trestním činem. Žalobkyně v posuzované věci byla stíhání také v souvislosti s profesní činností. V posuzované věci byla věc medializována, z toho důvodu došlo k poklesu zájmu o zpracování znaleckých posudků a v případě žalobce také došlo k poklesu pacientů, žalobce nakonec musel zrušit svou praxi, žalobkyně byla také poškozena, v této věci byla také osočována v místě svého bydliště, což žalobce v této věci byl také, v její věci došlo dokonce k poničení motorového vozidla, došlo také k špatnému psychickému stavu, což bylo u žalobce také prokázáno, délka stíhání posuzovaného případu byla 17 měsíců a žalobce byl trestně stíhán tři roky. Ve výše uvedené věci soud přiznal částku Kč 300.000,-, soud uzavřel, že zadostiučinění, které jí bylo přiznáno je přiměřené vzhledem ke zjištění, že trestní stíhání mělo nezanedbatelný vliv na její profesní postavení jako znalkyně, o trestním stíhání se dozvěděli lidé v jejím okolí, věci došlo mediální publicity, u žalobkyně došlo ke zhoršení vztahů a k zdravotním komplikacím, tedy ke zhoršení psychického stavu. Soud v této věci vycházel z tohoto rozhodnutí, které se v některých znacích shoduje, jde právě o zásah do osobnostní sféry každého poškozených, žalobce zanechal své soukromé praxe jako fyzická osoba, projevila se u něj závažná nemoc ██████████ Žalobce byl bezúhonný, nikdy proti němu nebylo vedeno trestní stíhání a ani toto trestní stíhání nemělo být zahájeno, skutek nebyl trestním činem, což je tedy závažné pochybení. Žalobce byl činný v profesních institucích, kde musel čelit nepříjemným situacím právě před větším množstvím odborně vzdělaných kolegů, tedy po profesní stránce mu trestní stíhání ublížilo asi nejvíce. Také v osobnostní sféře, mělo trestní stíhání značný dopad, promítlo se v rodinném životě. Trestní sazba obou případů je stejná, dva až osm let, a jestliže ve věci výše uvedené bylo pravomocně rozhodnuto o výši zadostiučinění 300.000 Kč, soud se domnívá, že nepochybil, jestliže žalobci přiznal za „*obdobné*“ trestní stíhání a s tím spojené útrapy za dobu, která byla jednou tak dlouhá, u žalobce bylo vydáno odsuzující rozhodnutí dalších 100.000 Kč, tedy celkem 400.000 Kč.

Ve zbývající části soud žalobu zamítl. Soud přiznal žalobci úroky z prodlení z přiznané částky dle § 1970 obč. zák.. Žalovaná je v prodlení po uplynutí 8 měsíců od doručení žádosti o předběžné projednání nároku, tj. v tomto případě od 10.1.2015.

Ohledně náhrady nákladů řízení soud rozhodoval dle ustanovení § 142 ods. 3 o.s.ř. a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení, která představuje odměnu za zastupování dle § 9 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za pět úkonů po 3.100 Kč, předběžné projednání nároku, respektive předžalobní upomínka, převzetí, příprava, sepsání žaloby, dvakrát účast při jednání, 300 Kč režijní paušál, cestovné k jednání dne 1. 12. 2015 (2.060 Kč za benzín, 2.990 Kč amortizace, ztráta času 1.800 Kč, celkem 6.850 Kč, trasa Karviná–Praha a zpět osobním vozidlem Renault, průměrná spotřeba 7,1 l na 100 km benzínu Natural 95, amortizace vozu 3,70 Kč za km, je to celkem 808 km, ztráta času 18 započatých půlhodin po 100 Kč), cestovné k jednání dne 9. 2. 2016 (Karviná–Praha a zpět, osobním automobilem Renault, průměrná spotřeba 7,1 l na 100 km benzínu Natural 95, cena amortizace 3,80 Kč za km, počet km 808, ztráta času 18 započatých půlhodin po 100 Kč, amortizace 3.070 Kč, benzín celkem 1.703 Kč, ztráta času 1.800 Kč, celkem 6.573 Kč) plus 21% DHP.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu. Pokud nebude žalovaná dobrovolně plnit, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí lze nařídit jeho soudní výkon nebo exekuci.

V Praze dne 19. 2. 2016

JUDr. Šárka Henzlová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Barbora Havlíčková